31992R0881

9.4.1992 *DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH* L 95/1

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 881/92

z dnia 26 marca 1992 r.

w sprawie dostępu do rynku drogowych przewozów rzeczy we Wspólnocie, na lub z terytorium Państwa Członkowskiego lub w tranzycie przez jedno lub więcej Państw Członkowskich

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 75,

uwzględniając wniosek Komisji ([1]),

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ([2]),

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([3]),

a także mając na uwadze, co następuje:

ustanowienie wspólnej polityki transportowej obejmuje, między innymi, określanie wspólnych reguł stosowanych do dostępu do rynku międzynarodowych przewozów drogowych na terytorium Wspólnoty; reguły te należy określić w taki sposób, aby przyczyniały się do urzeczywistnienia wewnętrznego rynku transportowego;

takie jednolite uzgodnienia dotyczące dostępu do rynku obejmują również swobodę świadczenia usług poprzez usunięcie wszelkich ograniczeń nakładanych na usługodawcę ze względu na jego przynależność państwową lub fakt, że prowadzi on działalność w Państwie Członkowskim innym niż to, w którym ma być świadczona usługa;

w odniesieniu do przewozu z Państwa Członkowskiego do państwa trzeciego i na odwrót, wykonywanie swobody świadczenia usług podczas podróży przez terytorium Państwa Członkowskiego załadunku lub rozładunku, powinno być odroczone do czasu zawarcia lub zmiany odpowiednich umów z zainteresowanymi państwami trzecimi, w celu zapewnienia zgodności z zasadą niedyskryminacji i równości warunków konkurencji między wspólnotowymi przewoźnikami;

w następstwie orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości z dnia 22 maja 1985 r. w sprawie 13/83 ([4]) i Konkluzji przyjętych przez Radę Europejską w dniach 28 i 29 czerwca dotyczących Komunikatu Komisji w sprawie urzeczywistniania rynku wewnętrznego, w dniu 21 czerwca 1988 r. Rada przyjęła rozporządzenie (EWG) nr 1841/88 ([5]) zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 3164/76 w sprawie dostępu do rynku międzynarodowych przewozów drogowych rzeczy ([6]);

na mocy art. 4a, rozporządzenia (EWG) nr 3164/76 dodanego rozporządzeniem (EWG) nr 1841/88 z dnia 1 stycznia 1993 r., kontyngenty wspólnotowe, kontyngenty dwustronne między Państwami Członkowskimi i kontyngenty dla ruchu tranzytowego wymienione w niniejszym artykule do i z państw trzecich zostaną zniesione dla rodzajów przewozu, określonych w tym artykule, oraz wprowadzone zostaną uzgodnienia dotyczące dostępu do rynku bez ograniczeń ilościowych oparte na kryteriach jakościowych, które muszą spełniać przewoźnicy;

takie kryteria jakościowe są zasadniczo ustanowione w dyrektywie Rady 74/561/EWG z dnia 12 listopada 1974 r. w sprawie dopuszczenia do zawodu przewoźnika drogowego transportu rzeczy w transporcie krajowym i międzynarodowym, ostatnio zmienionej dyrektywą Rady 89/483/EWG z dnia 21 czerwca 1989 r. ([7]);

na podstawie art. 4b rozporządzenia (EWG) nr 3164/76 dodanego rozporządzeniem (EWG) nr 1841/88, Rada musi przyjąć środki niezbędne do wykonania wymienionego art. 4a;

w odniesieniu do zasad stosowania uzgodnień dotyczących dostępu do rynku, międzynarodowy przewóz drogowy rzeczy musi być uzależniony od posiadania zezwolenia wspólnotowego na transport bezkontyngentowy;

obecnie, na mocy pierwszej dyrektywy Rady z dnia 23 lipca 1962 r. w sprawie ustanowienia wspólnych zasad dla niektórych rodzajów przewozu drogowego rzeczy między Państwami Członkowskimi ([8]), niektóre rodzaje przewozu są zwolnione z wszelkich systemów kontyngentów i zezwoleń przewozowych; w ramach nowej organizacji rynku wprowadzonej niniejszym rozporządzeniem, dla niektórych rodzajów transportu ze względu na ich szczególny charakter należy utrzymać system zwolnień z zezwoleń wspólnotowych oraz z jakichkolwiek innych zezwoleń przewozowych;

([1]) Dz.U. C 238 z 13.9.1991, str. 2.
([2]) Dz.U. C 39 z 17.2.1992.
([3]) Dz.U. C 40 z 17.2.1992, str. 15.
([4]) RKE 1985, str. 1513.
([5]) Dz.U. L 163 z 30.6.1988, str. 1.
([6]) Dz.U. L 357 z 29.12.1976, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3914/90(Dz.U. L 375 z 31.12.1990, str. 7).
([7]) Dz.U. L 308 z 19.11.1974, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (EWG) nr 3572/90 (Dz.U. L 353 z 17.12.1990, str. 12).
([8]) Dz.U. L 70 z 6.8.1962, str. 2005/62. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 84/647/EWG (Dz.U. L 335 z 22.12.1984, str. 72).

muszą zostać określone warunki dotyczące wydawania i cofania zezwoleń oraz rodzaju przewozów, do których mają się one stosować, a także okresy ważności zezwoleń i szczegółowe zasady korzystania z nich,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do międzynarodowego zarobkowego przewozu drogowego rzeczy w przejazdach dokonywanych na terytorium Wspólnoty.

2. W przypadku przewozu z Państwa Członkowskiego do państwa trzeciego i na odwrót, niniejsze rozporządzenie stosuje się do tej części wszelkich przejazdów dokonywanych na terytorium Państwa Członkowskiego załadunku lub rozładunku, po zawarciu niezbędnej umowy między Wspólnotą a zainteresowanym państwem trzecim.

3. Do czasu zawarcia umów między Wspólnotą a zainteresowanymi państwami trzecimi, niniejsze rozporządzenie nie narusza:

— przepisów dotyczących przewozu określonego w ust. 2, włączonych do umów dwustronnych zawartych przez Państwa Członkowskie z tymi państwami trzecimi. Jednakże Państwa Członkowskie podejmują starania mające na celu dostosowanie tych umów, aby zapewnić zgodność z zasadą niedyskryminacji między wspólnotowymi przewoźnikami;

— przepisów dotyczących przewozu, określonego w ust. 2, włączonych do umów dwustronnych zawartych między Państwami Członkowskimi, które na mocy zezwoleń dwustronnych lub na mocy uzgodnień liberalizujących dopuszczają załadunek i rozładunek w Państwie Członkowskim przez przewoźników nieprowadzących działalności w tym państwie.

Artykuł 2

Do celów niniejszego rozporządzenia:

— *pojazd* oznacza pojazd silnikowy zarejestrowany w Państwie Członkowskim lub też kombinację dwu pojazdów, spośród których przynajmniej pojazd silnikowy jest zarejestrowany w Państwie Członkowskim i które są przeznaczone wyłącznie do przewozu rzeczy;

— *przewóz międzynarodowy* oznacza:

  — przejazd pojazdu, gdy miejsce wyjazdu i miejsce przyjazdu znajdują się w dwóch różnych Państwach Członkowskich, z tranzytem przez jedno lub więcej Państw Członkowskich lub państw trzecich albo bez takiego tranzytu;

  — przejazd pojazdu z Państwa Członkowskiego do państwa trzeciego lub na odwrót, z tranzytem przez jedno lub więcej Państw Członkowskich lub państw trzecich albo bez takiego tranzytu;

  — przejazd pojazdu między państwami trzecimi z tranzytem przez terytorium jednego lub więcej Państw Członkowskich;

  — przejazd bez załadunku w związku z takim przewozem.

Artykuł 3

1. Przewóz międzynarodowy wykonywany jest na podstawie licencji wspólnotowej.

2. Licencja wspólnotowa wydawana jest przez Państwo Członkowskie, zgodnie z art. 5 i 7, każdemu przewoźnikowi wykonującemu zarobkowo drogowy przewóz rzeczy, który:

— prowadzi działalność w Państwie Członkowskim, zwanym dalej „Państwem Członkowskim miejsca prowadzenia działalności", zgodnie z przepisami tego Państwa Członkowskiego,

— jest uprawniony w tym Państwie Członkowskim, zgodnie z przepisami Wspólnoty oraz tego państwa dotyczącymi, dopuszczenia do zawodu przewoźnika drogowego transportu rzeczy w celu wykonywania międzynarodowego przewozu drogowego rzeczy.

Artykuł 4

Licencja wspólnotowa, określona w art. 3, zastąpi dokument wydawany przez właściwe władze Państwa Członkowskiego miejsca prowadzenia działalności w przypadku gdy taki dokument istnieje, poświadczając, że przewoźnikowi udzielono dostępu do rynku w międzynarodowym przewozie drogowym rzeczy.

Dla przewozów objętych zakresem niniejszego rozporządzenia zastąpi ono również zarówno licencje wspólnotowe, jak i licencje dwustronne wymieniane między Państwami Członkowskimi, które są niezbędne do czasu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 5

1. Licencja wspólnotowa, określona w art. 3, wydawana jest przez właściwe władze Państwa Członkowskiego miejsca prowadzenia działalności.

2. Państwa Członkowskie wydają posiadaczowi oryginał licencji wspólnotowej, który jest przechowywany przez przedsiębiorstwo transportu rzeczy oraz kilka poświadczonych za zgodność z oryginałem kopii, odpowiednio do liczby pojazdów, którymi dysponuje posiadacz licencji wspólnotowej, bez względu na to czy stanowią one jego własność w całości, czy są w jego dyspozycji na przykład na mocy umów leasingu kapitałowego lub finansowego.

3. Licencja wspólnotowa odpowiada wzorowi, określonemu w załączniku I, który ustanawia również warunki dotyczące jej wykorzystania.

4. Licencja wspólnotowa wystawiana jest na nazwę lub nazwisko przewoźnika i nie może być przekazywana żadnej osobie trzeciej. Poświadczone za zgodność z oryginałem kopie przechowywane są w pojazdach i muszą być okazywane na każde żądanie upoważnionego funkcjonariusza służb kontrolnych.

Artykuł 6

Licencja wspólnotowa wydawana jest na okres pięciu lat i może podlegać przedłużeniu.

Artykuł 7

W każdym przypadku gdy wniosek o licencję wspólnotową jest złożony, nie później niż po pięciu latach od chwili jej wydania i kolejno, przynajmniej co pięć lat, właściwe władze Państwa Członkowskiego miejsca prowadzenia działalności sprawdzają, czy przewoźnik spełnia lub czy w dalszym ciągu spełnia warunki ustanowione w art. 3 ust. 2.

Artykuł 8

1. Jeśli warunki ustanowione w art. 3 ust. 2, nie są spełniane, właściwe władze Państwa Członkowskiego miejsca prowadzenia działalności odrzucą wniosek o wydanie lub odnowienie licencji wspólnotowej w formie uzasadnionej decyzji.

2. Właściwe władze cofają licencję wspólnotową w przypadku gdy jej posiadacz:

— przestał spełniać warunki ustanowione w art. 3, ust. 2,

— przekazał nieprawidłowe informacje w odniesieniu do danych wymaganych do wydania zezwolenia wspólnotowego.

3. W przypadku poważnych naruszeń lub powtarzających się mniejszych naruszeń przepisów dotyczących przewozu, właściwe władze Państwa Członkowskiego miejsca prowadzenia działalności przez przewoźnika, który dokonał takich naruszeń, mogą między innymi czasowo lub częściowo zawiesić wydawanie poświadczonych za zgodność kopii licencji wspólnotowej.

Sankcje te określa się, uwzględniając stopień naruszenia dokonanego przez posiadacza licencji wspólnotowejo, a także uwzględniając całkowitą liczbę poświadczonych za zgodność z oryginałem kopii, które posiada on w odniesieniu do ruchu międzynarodowego.

Artykuł 9

Państwa Członkowskie zapewniają możliwość odwołania się wnioskodawcy lub posiadacza licencji wspólnotowej, od każdej decyzji wydanej przez właściwe władze Państwa Członkowskiego miejsca prowadzenia działalności dotyczącej odmowy wydania lub cofnięcia licencji.

Artykuł 10

Najpóźniej do dnia 31 stycznia każdego roku Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o liczbie przewoźników posiadających licencję wspólnotową w dniu 31 grudnia poprzedniego roku oraz o liczbie poświadczonych za zgodność z oryginałem kopii odpowiadającej liczbie pojazdów w ruchu w tym dniu.

Artykuł 11

1. Państwa Członkowskie udzielają sobie wzajemnej pomocy w zapewnieniu stosowania i monitorowania niniejszego rozporządzenia.

2. W przypadku gdy właściwe władze Państwa Członkowskiego są świadome naruszenia niniejszego rozporządzenia, przypisanego przewoźnikowi z innego Państwa Członkowskiego, Państwo Członkowskie, na którego terytorium naruszenie zostało stwierdzone, powiadamia właściwe władze Państwa Członkowskiego, w którym przewoźnik prowadzi działalność oraz może wezwać właściwe władze Państwa Członkowskiego miejsca prowadzenia działalności do nałożenia sankcji zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

3. W przypadku poważnego naruszenia lub powtarzających się mniejszych naruszeń przepisów dotyczących przewozu, właściwe władze Państwa Członkowskiego, w którym przewoźnik prowadzi działalność, badają sposoby stosowania sankcji przewidzianych w art. 8 ust. 3 oraz przekazują swoją decyzję właściwym władzom Państwa Członkowskiego, w którym stwierdzono naruszenia.

Artykuł 12

Tracą moc:

— rozporządzenie Rady (EWG) nr 3164/76,

— art. 4 dyrektywy Rady 75/130/EWG z dnia 17 lutego 1975 r. w sprawie ustanowienia wspólnych reguł dla niektórych rodzajów przewozów w kombinowanym przewozie rzeczy między Państwami Członkowskimi ([1]),

— dyrektywa Rady 65/269/EWG z dnia 13 maja 1965 r. dotycząca normalizacji niektórych reguł odnoszących się do zezwoleń dla drogowego przewozu rzeczy między Państwami Członkowskimi ([2]),

— decyzja Rady 80/48/EWG z dnia 20 grudnia 1979 r. w sprawie dostosowania przepustowości dla zarobkowego przewozu drogowego rzeczy między Państwami Członkowskimi ([3]).

Artykuł 13

W pierwszej dyrektywie Rady z dnia 23 lipca 1962 r. wprowadza się następujące zmiany:

1) Tytuł otrzymuje brzmienie: „pierwsza dyrektywa Rady z dnia 23 lipca 1962 r. w sprawie ustanowienia wspólnych reguł dla niektórych rodzajów drogowego przewozu rzeczy".

2) Artykuł 1 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 1*

1. Na mocy warunków ustanowionych w ust. 2, Państwa Członkowskie liberalizują rodzaje międzynarodowych zarobkowych przewozów drogowych rzeczy oraz prowadzonych na własny rachunek, wymienione w Załączniku, w przypadku gdy taki przewóz jest dokonywany na lub z ich terytorium albo w tranzycie przez ich terytorium.

2. Rodzaje przewozu oraz przejazdy bez ładunku dokonywane w powiązaniu z przewozami wymienionymi w Załączniku są zwolnione z zezwolenia wspólnotowego oraz wszelkich zezwoleń przewozowych".

([1]) Dz.U. L 48 z 22.2.1975, str. 31. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 91/224/EWG (Dz.U. L 103 z 23.4.1991, str. 1).
([2]) Dz.U. 88 z 24.5.1965, str. 1469/65. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 85/505/EWG (Dz.U. L 309 z 21.11.1985, str. 27).
([3]) Dz.U. L 18 z 24.1.1980, str. 21.

3) Skreśla się załącznik II, a tekst załącznika I otrzymuje brzmienie tekstu załącznika II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 14

Państwa Członkowskie przekażą Komisji środki podjęte w celu wykonania niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 15

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 1993 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 marca 1992 r.

W imieniu Rady

Przewodniczący

Joaquim FERREIRA DO AMARAL

ZAŁĄCZNIK I

„*ZAŁĄCZNIK*

EUROPEJSKA WSPÓLNOTA GOSPODARCZA
a)

(Niebieska karta w formacie – DIN A4)
(Pierwsza strona zezwolenia)

(Tekst w (jednym z) języku(-ów) urzędowym(-ch) Państwa Członkowskiego wydającego licencję)

Państwo wydające licencję Znak odróżniający ([1])	Nazwa właściwej władzy lub organu

LICENCJA nr …

na międzynarodowy zarobkowy przewóz drogowy rzeczy

Niniejsza licencja uprawnia ([2]) . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

do wykonywania międzynarodowego zarobkowego przewozu drogowego rzeczy wszelkimi trasami, dla przewozów lub części przewozów realizowanych zarobkowo na terytorium Wspólnoty, jak określono w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 881/92 z dnia 26 marca 1992 r. oraz z zastrzeżeniem ogólnych przepisów niniejszego zezwolenia.

Uwagi szczególne: . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

Niniejsza licencja jest ważna od . . . . . do . . . . . .

Wydana w . . . . . dnia . . . . . .

. . . . . .
([3])

([1]) Znakami odróżniającymi są: (B) Belgii, (DK) Danii, (D) Niemiec, (GR) Grecji, (E) Hiszpanii, (F) Francji, (IRL) Irlandii, (I) Włoch, (L) Luksemburga, (NL) Niderlandów, (P) Portugalii, (GB) Zjednoczonego Królestwa.
([2]) Nazwisko, nazwa lub firma oraz pełny adres przewoźnika.
([3]) Podpis i pieczęć właściwej władzy lub organu wydającego licencję.

b)

(DRUGA STRONA ZEZWOLENIA)

(Tekst w (jednym z) języku(-ów) urzędowym(-ch) Państwa Członkowskiego wydającego licencję)

PRZEPISY OGÓLNE

Niniejsza licencja jest wydana na mocy rozporządzenia Rady (EWG) nr 881/92 z dnia 26 marca 1992 r. w sprawie dostępu do rynku drogowych przewozów rzeczy we Wspólnocie, na lub z terytorium Państwa Członkowskiego lub w tranzycie przez jedno lub więcej Państw Członkowskich ([1]).

Niniejsze licencja uprawnia do prowadzenia międzynarodowego zarobkowego przewozu drogowego rzeczy wszelkimi trasami, dla przewozów lub części przewozów realizowanych zarobkowo na terytorium Wspólnoty, oraz tam gdzie to stosowne, z zastrzeżeniem warunków ustanowionych w niniejszym zezwoleniu:

— w przypadku gdy miejsce wyjazdu i miejsce przyjazdu znajdują się w dwóch różnych Państwach Członkowskich, z tranzytem przez jedno lub więcej Państw Członkowskich lub państw trzecich albo bez takiego tranzytu,

— z Państwa Członkowskiego do państwa trzeciego lub na odwrót, z tranzytem przez jedno lub więcej Państw Członkowskich lub państw trzecich albo bez takiego tranzytu,

— między państwami trzecimi z tranzytem przez terytorium jednego lub więcej Państw Członkowskich,

a także przejazdy bez ładunku w połączeniu z tymi przewozami.

W przypadku przewozu z Państwa Członkowskiego do państwa trzeciego lub na odwrót, niniejsze licencja jest ważna na część przejazdu realizowaną na terytorium Państwa Członkowskiego załadunku lub rozładunku, po zawarciu niezbędnej umowy między Wspólnotą a zainteresowanym państwem trzecim, zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 881/92.

Licencja jest imienna i jest nieprzenoszalna.

Niniejsze licencja może zostać cofnięta przez właściwą władzę Państwa Członkowskiego, które ją wydało, mianowicie w przypadku gdy przewoźnik:

— nie spełnił wszystkich warunków dotyczących korzystania z zezwolenia,

— przekazał nieprawidłowe informacje w odniesieniu do danych potrzebnych do wydania lub przedłużenia zezwolenia.

Oryginał zezwolenia musi być przechowywany przez przedsiębiorstwo transportu rzeczy.

Uwierzytelniony odpis licencji należy przechowywać w pojeździe ([2]). W przypadku kombinacji dwu pojazdów, licencja musi znajdować się w pojeździe silnikowym. Obejmuja ona kombinację dwu pojazdów, nawet jeśli przyczepa lub półprzyczepa nie jest zarejestrowana lub nie jest objęta licencją na korzystanie z dróg w imieniu posiadacza licencji lub jeśli jest zarejestrowana lub nie jest objęta licencją na korzystanie z dróg w innym Państwie Członkowskim.

Licencja musi być okazana na każde żądanie upoważnionego funkcjonariusza służb kontrolnych.

Na terytorium każdego Państwa Członkowskiego posiadacz licencji musi stosować się do przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych obowiązujących w tym państwie, w szczególności w odniesieniu do transportu i ruchu drogowego.

([1]) Dz.U. L 95 z 9.4.1992, str. 1.

([2]) »Pojazd« oznacza pojazd silnikowy zarejestrowany w Państwie Członkowskim lub też kombinację dwu pojazdów, spośród których przynajmniej pojazd silnikowy jest zarejestrowany w Państwie Członkowskim i które są przeznaczone wyłącznie do przewozu rzeczy."

ZAŁĄCZNIK II

„*ZAŁĄCZNIK*

Przewozy, które zwolnione są z wszelkich zezwoleń wspólnotowych oraz z innych zezwoleń przewozowych

1. Przewóz przesyłek pocztowych jako usługa publiczna.

2. Przewóz pojazdów uszkodzonych lub zepsutych.

3. Przewóz rzeczy pojazdami silnikowymi, których dopuszczalna rzeczywista masa całkowita, włącznie z rzeczywistą masą całkowitą przyczep, nie przekracza sześciu ton lub których dopuszczalny ładunek użyteczny, włącznie z ładunkiem użytecznym przyczep, nie przekracza 3,5 tony.

4. Przewóz rzeczy pojazdami silnikowymi, pod warunkiem, że spełnione są następujące warunki:

   a) rzeczy przewożone muszą być własnością przedsiębiorstwa lub musiały zostać sprzedane, kupione, oddane w najem lub wynajęte, wyprodukowane, wydobyte, przetworzone lub naprawione przez przedsiębiorstwo;

   b) celem przejazdu jest przewiezienie rzeczy z lub do przedsiębiorstwa, lub przemieszczenie ich do lub poza przedsiębiorstwo, na jego własne potrzeby;

   c) pojazdy silnikowe wykorzystywane do takiego przewozu muszą być prowadzone przez pracowników przedsiębiorstwa;

   d) pojazdy przewożące rzeczy muszą być własnością przedsiębiorstwa lub być przez nie zakupione na warunkach odroczenia płatności lub wynajęte pod warunkiem, że w ostatnim przypadku spełniają warunki dyrektywy Rady 84/647/EWG z dnia 19 grudnia 1984 r. w sprawie użytkowania pojazdów najmowanych bez kierowców w celu drogowego przewozu rzeczy ([1]). Niniejszy przepis nie ma zastosowania do używania pojazdu zastępczego podczas krótkich awarii pojazdu normalnie wykorzystywanego;

   e) przewóz musi być jedynie działalnością pomocniczą w stosunku do całkowitej działalności przedsiębiorstwa.

5. Przewóz produktów leczniczych, urządzeń i sprzętu oraz innych artykułów niezbędnych do opieki medycznej w nagłych wypadkach (szczególnie w przypadku klęsk żywiołowych).

([1]) Dz.U. L 335 z 22.12.1984, str. 72”.